

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyně Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

navrhovatelky: **R. H. P. s.r.o., IČO X**

sídlem N. F. 1332/23, X P.

zastoupená advokátem Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D.

sídlem Na Florenci 1332/23, 110 00 Praha

proti

odpůrci:

Magistrát města Přerova

sídlem Bratrská 709/34, 750 11 Přerov

za účasti:

O., a.s., IČO X

sídlem P. 597/18, X O.

zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Piňosem

sídlem Kramářova 3379, 750 02 Přerov

**o návrhu na zrušení opatření obecné povahy ze dne 2. 9. 2025, č. j. MMPr/150377/2025/ToP
– změna ochranného pásma vodního zdroje,**

takto:

- I. Návrh se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a obsahu podání

1. Rozhodnutím Okresního úřadu Olomouc ze dne 30. 3. 1999, č. j. ŽP-8116/98 bylo vymezeno ochranné pásmo II. stupně vodního zdroje O., a.s. Toto ochranné pásmo bylo posléze změněno rozhodnutím téhož správního orgánu ze dne 19. 12. 2000 a zejména pak opatřením obecné povahy ze dne 25. 5. 2020, č. j. SMOL/119842/2020/OZP/VH/Pos (dále jen „původní OOP“), jímž bylo ochranné pásmo rozšířeno a byly nově dle § 30 odst. 10 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, vymezeny činnosti poškozující nebo ohrožující vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje, které nelze v pásmu provádět; popřípadě způsob užívání pozemků a staveb v tomto pásmu ležících, a to mj:
 - je zakázáno používat chlévskou mrvu (surový chlévský hnůj), tekutá statková hnojiva (kejda, močůvka a hnojůvka prasat a skotu), silážní šťávy, kapalná organická hnojiva, zřizovat hnojiště, kompostárny, sklady siláže, kejdy či močůvky, budovat velkokapacitní objekty živočišné výroby nebo objekty pro ustájení nemocného skotu, zřizovat skládky, nebo jiná zařízení, která by mohla mít vliv na jakost podzemních vod, jakož i umístování, skladování či shromažďování jakýchkoli odpadů (dále jen „podmínka 1“);
 - na území II. ochranného pásma je přípustná pouze výstavba zařízení, souvisejících s jímáním, čerpáním a úpravou podzemní vody (dále jen „podmínka 2“)
 - nejsou zde bez posouzení vodoprávním úřadem, na základě *vyjádření hydrogeologa*, povoleny činnosti, při kterých dochází k manipulaci s látkami ohrožujícími jakost nebo zdravotní nezávadnost vod a s látkami vykazujícími toxické, karcinogenní, mutagenní nebo teratogenní vlastnosti (dále jen „podmínka 3“);
 - provádění terénních úprav, melioračních zásahů, těžby nerostů a hornin, letecké aplikace chemických prostředků, zřizování tábořišť, změny kultury pozemků směrem k nižší ekologické stabilitě, skladování látek ohrožujících jakost nebo zdravotní nezávadnost vod musí posoudit vodoprávní úřad, na základě *vyjádření hydrogeologa a kladného stanoviska provozovatele vodního zdroje* (dále jen „podmínka 4“);
 - zásahy, jimiž se narušuje půdní vrstva, a zmenšuje mocnost krycích vrstev, zemní práce porušující půdní pokryv, těžba zemin a provozování zařízení, která mohou ovlivnit režim zvodnělých vrstev, musí posoudit vodoprávní úřad, na základě *vyjádření hydrogeologa a kladného stanoviska provozovatele vodního zdroje* (dále jen „podmínka 5“).
2. Magistrát města Olomouce dne 1. 7. 2024 zveřejnil návrh opatření obecné povahy, jímž mělo dojít ke změně původního OOP. Na základě námitek osoby zúčastněné na řízení Krajský úřad Olomouckého kraje usnesením ze dne 17. 12. 2024, č. j. KUOK 142957/2024 z důvodu existence rizika systémové podjatosti pověřil vedením procesu vydání opatření obecné povahy nynějšího odpůrce, který dne 2. 9. 2025 vydal opatření obecné povahy č. j. MMPr/150377/2025/ToP (dále jen „napadené OOP“), jímž změnil ochranné pásmo II. stupně vodního zdroje O. tak, že v podmínce 3 slova *vyjádření hydrogeologa* nahradil slovy *vyjádření osoby s odbornou způsobilostí oprávněné podle zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů* (dále jen „hydrogeologa“), a dále v podmínkách 4 a 5 vypustil slova *a kladného stanoviska provozovatele vodního zdroje*. Jinak řečeno změna podmínky 3 byla ryze formální, z hlediska materiálního ke změně nedošlo. Z podmínek 4 a 5 byl vypuštěn požadavek na získání souhlasu provozovatele vodního zdroje, tj. osoby zúčastněné na řízení.
3. Navrhovatelka se nyní domáhá zrušení napadeného OOP. Předně uvedla, že je vlastníkem, resp. spoluvlastníkem hned několika pozemků, které se nacházejí v ochranném pásmu II.

stupně shora uvedeného vodního zdroje (viz pozemky na str. 6 žaloby nacházejí se v k. ú. Holice u Olomouce). Napadeným OOP je navrhovatelka dle jejího tvrzení dotčena na svém vlastnickém právu k nim, resp. právu na podnikání. Konkrétně do jejího práva zasahují podmínky, které napadené OOP obsahuje, a které brání realizaci stavebního záměru navrhovatelky. Nezákonnost napadeného OOP spočívá v tom, že neodstranilo nezákonnost podmínek stanovených původním OOP, a to i přes výslovné upozornění ústředního orgánu státní správy. Nezákonnost tedy spočívá v nečinnosti. Konkrétně navrhovatelka namítala, že odpůrce neoprávněně změnil původní návrh OOP, který vydal ještě Magistrát města Olomouce. K tomu však nebyl krajským úřadem pověřen. Odpůrce ignoroval právní názory Ministerstva životního prostředí (MŽP) a samotného ministra obsažené v dopise a metodickém sdělení, které byly ve věci vydány. Odchylku přesvědčivě neodůvodnil.

4. Podmínka 2 je rozporná s § 30 odst. 8 a 10 vodního zákona a § 17 odst. 1 písm. e) téhož předpisu. Vodní zákon předpokládá, že OOP stanoví taxativní výčet činností, které jsou zakázány, resp. rozsah, v němž jsou zakázány. Plošný zákaz, jak je učiněn v podmínce 2, učinit nelze. Tuto nezákonnou podmínku měl odpůrce z moci úřední změnit či odstranit postupem dle § 30 odst. 1 vodního zákona. Podmínka 1 navrhovatelku omezuje tím, že na dotčených pozemcích komplexně zakazuje umísťování jakéhokoliv hnojiště nebo kompostárny a umísťování a skladování jakéhokoliv druhu odpadu. To znemožňuje využívat pozemky navrhovatelky dle účelu vymezeného v územním plánu, tj. jako plochu smíšenou obytnou pro výstavbu obytných budov, pro které je nutnou podmínkou skladování odpadu včetně biologického (např. posekané trávy) či uložení kompostu. Tyto činnosti při dodržení vhodných opatření nejsou způsobitelné ohrožit vodní zdroj. Podmínka 3 týkající se odborného vyjádření hydrogeologa má sice racionální základ, ale postrádá právní základ, protože vodní zákon nestanoví, že by žádost o vydání souhlasu podle § 17 odst. 1 písm. e) měla obsahovat vyjádření hydrogeologa.
5. Odpůrce navrhl návrh zamítnout. Předně uvedl, že by bylo v rozporu se samotným smyslem nucené delegace z důvodu vyloučení všech úředních osob, aby nově pověřený správní orgán byl vázán všemi dosavadními úkony správního orgánu, jehož úřední osoby byly vyloučeny. Odpůrce po posouzení věci dospěl k závěru, že jedinou nezákonnou podmínkou byl požadavek na doložení souhlasu provozovatele vodního zdroje. Odpůrce zdůraznil, že navrhovatelka byla při vydání původního OOP pasivní a nyní se to snaží napravit návrhem na zrušení napadeného OOP. Dle odpůrce navrhovatelka účelově zatajila pasáže z metodického pokynu MŽP, které jeho postup odůvodňují. Odpůrce odmítl námitky týkající se nezákonnosti jednotlivých podmínek a odkázal na příslušné pasáže odůvodnění napadeného OOP. Uvedl, že se navrhovatelka v podstatě domáhá přezkumu podmínek přijatých v rámci původního OOP. Své námitky měla vznést vůči němu, nikoliv až 5 let poté.
6. Navrhovatelka v replice zopakovala své námitky a zejména poukázala na to, že podmínky zakazující konkrétní činnosti jsou příliš paušální. Zdůraznila, že správní orgány jsou *ex officio* povinny napravit nezákonné správní akty.
7. Osoba zúčastněná navrhla zamítnutí návrhu. Uvedla, že k zahájení procesu změny původního OOP neexistoval důvod. Tvrzené vady původního OOP měly být řešeny v rámci jeho přezkumu. Navrhovatelka vůči původnímu OOP námitkami nebrojila a nepodala ani návrh na jeho přezkum soudem, ačkoliv jí v tom nic nebránilo. To nelze zhojit nyní podaným návrhem. Metodika MŽP představovala obecnou metodickou pomůcku,

nikoliv návod na to, jak postupovat v konkrétní věci. Věcné námitky navrhovatelky osoba zúčastněná odmítla.

8. U jednání všichni zúčastnění zopakovali svou dřívější argumentaci.

B. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené opatření obecné povahy v rozsahu a v mezích návrhových bodů podle § 101d odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž podle § 101b odst. 3 s. ř. s. vycházel při jeho přezkumu ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání. Dospěl k závěru, že návrh není důvodný.
10. Podle § 101a odst. 1 s. ř. s. platí, že *návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatřením obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem.*
11. Krajský soud se předně zabýval tím, zda navrhovatelka splnila podmínku aktivní procesní legitimace.
12. K této otázce se vyjádřil rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS, odst. 34 a 35, kde uvedl, že *splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude tedy dáno, bude-li stěžovatel logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy. To, zda je dotčení podle povahy věci vůbec myslitelné, závisí na povaze a předmětu, obsahu a způsobu regulace prováděné konkrétním opatřením obecné povahy, napadeným návrhem na jeho zrušení. Obecné podmínky přípustnosti návrhu podle § 101a a násl. s. ř. s. tedy lze formulovat jen ve velmi abstraktní rovině, neboť splnění podmínek § 101a odst. 1 s. ř. s. je v podstatné míře závislé na tom, jaké opatření obecné povahy je napadeno. V případě územních plánů musí navrhovatel především plausibilně tvrdit, že existuje vztah mezi jeho právní sférou a územím, jež je územním plánem regulováno, a dále musí tvrdit, že dotčení je z povahy věci myslitelné právě danou formou právní regulace, tj. územním plánem s jeho předmětem, obsahem a způsobem regulace (viz shora již citovaný § 43 odst. 1 stavebního zákona).*
13. V odst. 42 následně rozšířený senát NSS uvedl, že *otázku aktivní procesní legitimace navrhovatele jako podmínku přípustnosti návrhu nelze směřovat s otázkou aktivní věcné legitimace návrhu, tedy s otázkou jeho důvodnosti. Přípustný je ten návrh, který obsahuje zákonem stanovená (tedy mj. myslitelná a logicky konsekventní) tvrzení; není však nutné, aby tato tvrzení byla pravdivá. Pravdivost tvrzení je však naopak zásadní pro posouzení důvodnosti návrhu – to se však již zkoumá v řízení ve věci samé, nikoli při posuzování přípustnosti.*
14. Navrhovatelka v návrhu specifikovala pozemky, které jsou v jejím vlastnictví, a které se nacházejí v ochranném pásmu II. stupně vodního zdroje O. Tvrdila, že je napadeným OOP zkrácena na svém vlastnickém právu k nim a na právu na podnikání. Konkrétně, že napadené OOP ponechalo v platnosti nezákonné podmínky zakotvené v původním OOP. Tato tvrzení dle názoru soudu zakládají aktivní procesní legitimaci navrhovatelky.
15. Dále se soud zabýval aktivní věcnou legitimací navrhovatelky. K ní se taktéž vyjádřil rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 As 187/2019-264, č. 3903/2019 Sb. NSS, odst. 47, kde uvedl, že *aktivní věcná legitimace navrhovatele v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy je dána, pokud soud dospěje ke skutkovému a právnímu závěru o*

skutečném vztahu úpravy obsažené v napadené části opatření obecné povahy a právní sféry navrhovatele a zároveň o podstatné nezákonnosti napadené regulace obsažené v opatření obecné povahy posuzované z hlediska kompetenčních, procesních i hmotněprávních předpisů (§ 101a odst. 1 věta první a § 101d odst. 2 věta první s. ř. s.).

16. Základní podmínkou aktivní věcné legitimace je tedy kladná odpověď na otázku, zda opatření obecné povahy do práv navrhovatele vůbec zasáhlo. Teprve takové zjištění vede ke zkoumání, zda se tak stalo zákonným způsobem (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 2. 2023, č. j. 6 As 182/2021-54, odst. 14). Pokud tedy soud dospěje k závěru, že napadené opatření obecné povahy do práv navrhovatele nezasahuje, nebude se zabývat jeho zákonností, ale rovnou návrh zamítne.
17. Navrhovatelka je sice vlastníkem, resp. spoluvlastníkem pozemků uvedených v návrhu (srov. výpisy z katastru nemovitostí z čl. 50 správního spisu), nicméně napadené OOP do práv navrhovatelky nezasahuje. Navrhovatelka tedy nesplňuje podmínky aktivní věcné legitimace. Proto soud návrh zamítl, aniž by se věcně zabýval vznesenými námitkami.
18. Navrhovatelka uvedla, že z jejího pohledu sporné podmínky upravující využití staveb a pozemků v předmětném ochranném pásmu byly vymezeny již původním OOP. Tvrdí však, že nyní napadené OOP do jejích práv zasahuje tím, že tyto podmínky neodstranilo. Taková konstrukce je dle názoru vadná a nelze jejím prostřednictvím obejít skutečnost, že navrhovatelka nebrojila návrhem dle § 101a s. ř. s. vůči původnímu OOP, ačkoliv jí v tom nic nebránilo.
19. Ze správního spisu vyplývá, že ve výroku původního OOP byly stanoveny shora vymezené podmínky 1 až 5. Výrok nyní napadeného OOP zní tak, že se z formálních důvodů mění podmínka 3 v části týkající se vyjádření hydrogeologa. K věcné změně však nedošlo (srov. také str. 8 napadeného OOP), protože zmíněný požadavek byl zakotven do podmínek ochranného pásma původním OOP. Navrhovatelka přitom nebrojí proti formální změně, ale proti požadavku na vyjádření hydrogeologa jako takovému. Napadeným OOP dále došlo k odstranění části podmínek 4 a 5 spočívajících v nutnosti doložit souhlas provozovatele vodního zdroje. Z návrhu ale vyplývá, že odstranění této podmínky navrhovatelka kvituje, protože jej považovala za nezákonný. Jinak řečeno výroková část napadeného OOP do práv navrhovatelky nezasahuje, neboť neobsahuje žádnou změnu oproti původnímu OOP, která by do práv navrhovatelky zasáhla.
20. Podle § 30 odst. 1 vodního zákona platí, že *k ochraně vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti zdrojů podzemních nebo povrchových vod využívaných nebo využitelných pro zásobování pitnou vodou s průměrným odběrem více než 10 000 m³ za rok a zdrojů podzemní vody pro výrobu balené kojenecké vody nebo pramenité vody stanoví vodoprávní úřad ochranná pásma opatřením obecné povahy. Vyžadují-li to závažné okolnosti, může vodoprávní úřad stanovit ochranná pásma i pro vodní zdroje s nižší kapacitou, než je uvedeno v první větě. Vodoprávní úřad může ze závažných důvodů ochranné pásmo změnit, popřípadě je zrušit. Stanovení ochranných pásem je vždy veřejným zájmem.*
21. Odst. 6 dále stanoví, že *ochranná pásma stanoví vodoprávní úřad na návrh nebo z vlastního podnětu. Nepodají-li návrh na jejich stanovení ti, kteří mají právo vodu z vodního zdroje odebírat, popřípadě ti, kteří o povolení k takovému odběru žádají, u vodárenských nádrží pak ti, kteří vlastní vodní díla sloužící ke vzdouvání vody v takových nádržích nebo jsou jejich stavebníky, může jim předložení tohoto návrhu s potřebnými podklady vodoprávní úřad uložit.*

Za vodárenské nádrže podle předchozí věty se považují nádrže uvedené v seznamu podle odstavce 13.

22. Odst. 10 uvádí, že *v opatření obecné povahy o stanovení nebo změně ochranného pásma vodního zdroje vodoprávní úřad stanoví, které činnosti poškozující nebo ohrožující vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje nelze v tomto pásmu provádět, jaká technická opatření jsou v ochranném pásmu povinny provést osoby podle odstavce 12, popřípadě způsob a dobu omezení užívání pozemků a staveb v tomto pásmu ležících.*
23. Návrh na stanovení, změnu či zrušení ochranného pásma vodního zdroje mohou podat pouze osoby uvedené v ustanovení § 30 odst. 6 vodního zákona, nikoliv vlastníci pozemků, na které ochranné pásmo zasahuje (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 10. 7. 2024, č. j. 65 A 12/2023-59, odst. 25 a judikaturu tam uvedenou). Jedná se o výjimku ze zásady, dle které se jinak ochranné pásmo stanoví, mění nebo ruší opatřením obecné povahy vydaným *ex offi*. V případě změny ochranného pásma, o kterou nyní jde, to potvrzuje dikce § 30 odst. 1 vodního zákona, který uvádí, že vodoprávní úřad *může* ochranné pásmo změnit či zrušit, pokud k tomu shledá *závažné důvody*. Jedná se o kombinaci neurčitého právního pojmu (*závažné důvody*) a správního uvážení (*může*). Z toho lze usoudit, že vlastník pozemku odlišný od osoby oprávněné podat návrh na stanovení, změnu či zrušení ochranného pásma vodního zdroje nemá veřejné subjektivní právo na to, aby bylo vydáno opatření obecné povahy, které by změnilo dřívější opatření obecné povahy regulující ochranné pásmo.
24. Ochranná pásma vodních zdrojů jsou v mnoha ohledech podobná územním plánům. Ty jsou také vydávány z moci úřední a obsahují podmínky pro využití pozemků a staveb. V případě ochranných pásem je cílem regulace ochrana vodního zdroje, v případě územních plánů jde o udržitelný rozvoj území. Princip právní regulace je shodný. V obou případech se tak děje opatřením obecné povahy, které lze novým opatřením obecné povahy měnit, třeba i jen v části týkající se jen některých pozemků. Judikaturu týkající se principiálních otázek územních plánů a jejich přezkumu jakožto opatření obecné povahy lze proto aplikovat i na opatření obecné povahy upravující či měnící ochranné pásmo vodního zdroje. V tomto ohledu soud připomíná, že nikdo nemá veřejné subjektivní právo na to, aby regulace jeho pozemků byla předmětem vydávaného opatření obecné povahy (srov. např. rozsudek NSS ze dne 7. 11. 2024, č. j. 4 As 10/2024-47, odst. 13). V případě, kdy dojde ke zrušení opatření obecné povahy, které měnilo již vydané opatření obecné povahy, doje k *obžिवnutí* původní úpravy (srov. rozsudky NSS ze dne 27. 10. 2011, č. j. 2 Ao 6/2011-210, ze dne 28. 1. 2015, č. j. 6 As 155/2014-73, odst. 37 nebo ze dne 21. 11. 2019, č. j. 10 As 323/2018-39, odst. 19). Zmínit je vhodné také závěr, dle kterého vydá-li správní orgán pouze změnu opatření obecné povahy, přičemž původní opatření obecné povahy zůstává stále v platnosti, pouze je v příslušném rozsahu upraveno (novelizováno) provedenou změnou, lze se domáhat soudního přezkumu pouze ve vztahu k pozemkům, které byly dotčeny napadenou změnou, neboť změna opatření obecné povahy nově do právní sféry adresáta nezasahuje. K příslušnému omezení došlo již původním opatřením obecné povahy, tudíž – a to je podstatné – správní soudy nemohou navrhovatele před jeho dopady ochránit, a to proto, že zrušením změny opatření obecné povahy by se aktivovalo opatření obecné povahy ve své původní podobě před změnou. Pokud v něm již předmětné omezení bylo zakotveno, na navrhovatelově právním postavení by se zrušením opatření obecné povahy totiž nic nezměnilo (srov. např. rozsudky NSS ze dne ze dne 28. 8. 2020, č. j. 6 As 141/2019-64, odst. 19 a 20 nebo ze dne 13. 11. 2024, č. j. 7 As 56/2024-44, odst. 17 a judikaturu v nich uvedenou).

25. Aplikací těchto principiálních otázek na nyní řešenou věc v kombinaci s právní úpravou regulace ochranných pásem krajský soud dospěl k závěru, že do práv navrhovatelky mohlo z nyní tvrzených důvodů zasáhnout toliko původní OOP, nikoliv nyní napadené OOP. Naopak lze říct, že se právní postavení navrhovatelky po vydání napadeného OOP zlepšilo. Pokud by hypoteticky soud návrhu vyhověl a zrušil napadené OOP, došlo by k *obživnutí* podmínek vymezených v původním OOP v plném rozsahu. Na věci by nic neměnilo, že by soud vyslovil závěr o nezákonnosti těchto podmínek. V řízeních o přezkumu OOP soud v případě, kdy návrhu vyhová, věc nevrací odpůrci k dalšímu řízení jako v případě žaloby proti rozhodnutí. Obecně platí, že odpůrce není povinen po zrušení opatření obecné povahy vydat toto opatření znovu (shodně též KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, str. 906). Vodní zákon v tomto směru nestanoví nic, z čeho by vyplývalo, že je vodoprávní úřad povinen vydat nové OOP. Zrušením napadeného OOP by tedy paradoxně znamenalo, že by došlo ke zhoršení právního postavení navrhovatelky, protože by došlo k *obživnutí* podmínky spočívající v nutnosti zajistit souhlas provozovatele vodního zdroje.
26. Odpůrce nezasáhl do práv navrhovatelky ani tím, že nepřijal takovou změnu podmínek ochranného pásma, která by odstranila podmínky, které byly vymezeny původním OOP a které dle tvrzení navrhovatelky zasahují do jejích práv, neboť jak již soud vysvětlil výše, veřejné subjektivní právo na změnu podmínek ochranného pásma navrhovatelka nemá. Pouze na okraj soud uvádí, že si je vědom toho, že rozšířený senát NSS se již zabýval situací, kdy správní orgán neučiní z moci úřední úkon a touto nečinností zasahuje současně do práv adresáta veřejné správy a že rozšířený senát dovodil, že proti takové nečinnosti je možné brojit zásahovou žalobou, nicméně tuto úvahu nebude možné aplikovat na nynější věc již jen proto, že podmínkou pro uplatnění tak výjimečného institutu je, že dotčený adresát veřejné správy neměl jinou možnost, jak se proti nezákonnému aktu či jednání bránit (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, č. 4178/2021 Sb. NSS, odst. 85). Navrhovatelka mohla proti původnímu OOP brojit návrhem dle § 101a s. ř. s., leč nečinila tak. Argumentace pandemií COVID-19 působí výmluvně s ohledem na to, že lhůta pro podání návrhu na přezkum činí 1 rok od účinnosti opatření obecné povahy (§ 101b odst. 1 s. ř. s.). Nepodání námitek při procesu vydání původního OOP by mohlo vést nanejvýš k nemožnosti přezkumu přiměřenosti přijatých podmínek využití pozemků a staveb, nikoliv jejich zákonnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 8. 2020, č. j. 6 As 270/2019-38, odst. 8 a násl.).
27. Lze tak uzavřít, že navrhovatelka není aktivně věcně legitimována k podání návrhu na zrušení nyní napadeného OOP.

C. Závěr a náhrada nákladů řízení

28. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 101d odst. 2 s. ř. s. návrh zamítl, aniž by ve věci prováděl jakékoliv dokazování, které by bylo nadbytečné.
29. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť navrhovatelka v řízení úspěšná nebyla a odpůrci nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
30. O náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že jí náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože jí neuložil žádnou povinnost, při jejímž plnění by jí náklady vznikly. V tomto ohledu jen krajský soud doplňuje, že s ohledem na čl.

XI bod 2 přechodných ustanovení zákona č. 315/2025 Sb. rozhodoval dle znění předmětného ustanovení do 31. 12. 2025.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 3. března 2026

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu